

Løven og de tre oksene

- en fortelling fra Somalia

Det var en gang en stor og fin skog i Somalia. Midt i skogen, mellom de høyreste trærne, lå det en grønn, vid slette, med en elv som rant igjennom. Der bodde det tre okser; en hvit okse, en svart okse og en brun okse. De var bestevenner og levde fint sammen.

En dag fikk de besøk av en løve. De tre oksene ble så redde at de samlet seg sammen og gjorde seg klar til å sloss med løven. For selv om løven var sterk, var de *sammen*, sterkere enn ham!

«Ta det med ro, jeg er ikke farlig,» sa løven og la seg ned på alle fire. «Jeg bor på den andre siden av skogen, og der er det så ensomt og øde. Kan jeg ikke bli her hos dere? Vi kan være venner og passe på hverandre.» Oksene syntes det var en god idé å ha en løve som venn, en som kunne beskytte dem mot de farlige dyrene der ute.

En dag var den hvite oxen ute på beite, mens de to andre tok seg en ettermiddagslur. Da gikk løven bort til de to oksene og hvisket forsiktig i ørene deres: «Vet dere hva? Den hvite oxen er så lys at han skinner skarpt om kvelden. De farlige dyrene der ute vil lett legge merke til ham og komme hit og spise oss alle sammen.» Da de to oksene hørte dette, ble de veldig redde. «La oss jage den hvite oxen vekk,» sa løven.

«Løven har rett,» tenkte oksene og jaget vekk den hvite oxen.

Kort tid etter fant løven den hvite oxen helt alene. Løven fanget oxen og spiste den opp. Og så dro han tilbake til de andre oksene og latet som ingenting.

Etter en stund gikk løven bort til den brune oxen og hvisket i øret hans: «Den sorte oxen er så mørk at han synes godt i dagslyset. Alle de farlige dyrene der ute kommer til å legge merke til ham. Og så kommer de hit og spiser oss opp alle sammen.» Da den brune oxen hørte dette, ble han kjempe redd. «La oss jage ham bort,» sa løven. Dette gikk den brune oxen med på.

Det tok ikke lang tid før løven fant den sorte oxen alene, fanget ham og spiste ham. Så dro han tilbake og latet som ingenting.

Nå var den brune oxen alene igjen med løven. Det var hans tur bli spist opp. Løven jaget og fanget den brune oxen. Oksen sloss tilbake alt han kunne, men uten sine venner var han ikke sterk nok til å sloss med løven. Løven tok frem de skarpe klørne og tennene sine og bet oxen i hjel. I det den brune oxen tok sitt aller siste åndedrag, sa han: «*Det er ikke i dag jeg døde, men den dagen jeg jagde bort vennen min.*»

Til orientering: Tekstark og lydfiler finnes på norsk og somali på Tema Morsmål.